

STOCKHOLM. En påse gott och blandat.

Lite sött, lite surt, lite salt.

Det är väl så man bäst kan beskriva "frälsaren" Henke Larssons comeback i svensk klubb fotboll.

3-1 borta mot Hammarby var annars en alldeles utmärkt värdemätare för HIF, elva dagar före den allsvenska nypremiären.

I tolv år har Helsingborg väntat på att Henke skulle komma "hem". Och med ett prekärt läge i den allsvenska tabellen där HIF har närmare till de undre strecken än till de övre, behövs den svenske världsstjärnan.

I går var det äntligen dags. Nummer 17 klev in på Söderstadions gräsmatta med enorma förväntningar på sina axlar.

Efter nyheten om Henkes comeback hade Hammarby sålt nästan helt slut på biljetter. Köerna utanför biljettkassorna ringlade långa trots att det bara var fem minuter kvar till avspark.

Och allt det för en match i Svenska Cupen, den cup som "ingen" bryr sig om.

Nu var det annat ljud i skällan. Hammarbyklacken levde upp som till värsta Stockholmsderbyt och spelarna satsade som vore det seriefinal.

Nyfikenheten från fansen, och de andra spelarna, var stor. Hur bra är egentligen Henke Larsson?

- Han är en väldigt duktig spelare. Han spelar så enkelt och rör sig oerhört mycket. Det är svårt som försvarare att få koll på honom, sa Hammarbys Max von Schlebrügge i pausen.

Men någon omedelbar succé blev det inte. Ingen "wow"-upplevelse, direkt.

Henke gjorde vad han kunde, löpte och letade lyckor. Mötte boll och skarvade passningar.

Men det finns en hel del kvar att finslipa på innan han och hans lagkamrater kommer att få spelet att stämma.

En sak är dock säker:

- Han skapar enorma ytor för oss andra. Dels genom att han drar på sig mycket bevakning, dels genom att han rör sig så enormt mycket, berömde Babis Stefanidis som elegant gjorde 0-1 i just en sådan situation där Larssons rörlighet skapade ytor.

Och det var kanske där som Larssons närvaro märktes mest. För trots att han bara hade ett par halvdana målchanser själv, skapade han lägen åt andra. Eldin Karisik, McDonald Mariga och Luton Shelton hade hur mycket ytor som helst att transportera bollen, och Helsingborg skapade gott om chanser.

Lite snopet kanske var det att Henke Larsson efter 65 minuter fick kramp i vänstra vaden och tvingades utgå bara några minuter senare, till stor skadeglädje för Hammarbyklacken.

I övrigt då? Jo det såg riktigt bra ut. Helsingborgs backlinje spelade stabilt större delen av matchen och mittfältet vann nästan alla viktiga dueller. Kanterna utnyttjades flitigt och det enda man skulle kunna klaga på var ljupledsspelet som var lite osynligt.

Men det var ju bara en cupmatch...